

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
Praha 7
17034

Č. j. MV-20414-2/KM-2014

Praha 26. února 2014
Počet listů: 7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci odvolání, které podal dne 20. 1. 2014 Mgr. L. H., nar. , bytem , proti rozhodnutí Policie ČR Policejního prezidia ČR o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) téhož zákona, vydanému dne 3. 1. 2014 pod č.j. PPR-33559-4/ČJ-2013-990740, kterým byla odmítnuta žádost dle zákona č. 106/1999 Sb. v části týkající se poskytnutí interního aktu řízení - rozkazu policejního prezidenta, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz informačního systému ETR, podaná dne 20. 12. 2013

takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a rozhodnutí Policie ČR Policejního prezidia ČR ze dne 3. 1. 2014 se jako správné potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 7. 2. 2014 obdrželo Ministerstvo vnitra odvolání Mgr. L. H., nar. , bytem (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí povinného subjektu Policie ČR Policejního prezidia ČR, vydanému dne 3. 1. 2014 pod č.j. PPR-33559-4/ČJ-2013-990740, kterým byla částečně odmítnuta žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., podaná dne 20. 12. 2013.

Dne 20. 12. 2013 byla Policii ČR Policejnímu prezidiu ČR doručena žádost dle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí interních aktů řízení, konkrétně spisového řádu a rozkazu policejního prezidenta, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz informačního systému ETR.

Povinný subjekt žádost odvolatele o informace zaevidoval pod č.j. PPR-33559-1/ČJ-2013-990740, tuto posoudil a dne 3. 1. 2014 (tedy v zákonné lhůtě pro vyřízení žádosti dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.) poskytl pod č.j. PPR-33559-3/ČJ-2013-990740 odvolateli závazný pokyn policejního prezidenta č. 222/2011, kterým se vydává spisový řád Policie ČR.

K druhému z požadovaných interních aktů řízení, rozkazu policejního prezidenta č. 125/2008 (dále jen „RPP č. 125/2008“), kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz informačního systému ETR, vydal, pod č.j. PPR-33559-4/ČJ-2013-990740, téhož dne rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že RPP č. 125/2008 stanoví všem útvarům Policie ČR a jejich organizačním článkům povinnost vést evidenci dokumentů v systému ETR a zřizuje pracovní skupiny k zajištění zkušebního provozu systému ETR a jeho dalšího rozvoje. Systém ETR je informační systém provozovaný Policií ČR na základě právních předpisů, zejména zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR a zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě. Jeho účelem je zajištění výkonu spisové služby a dokumentování trestního, přestupkového a správního řízení na útvarech Policie ČR a jejich organizačních člancích. Systém ETR slouží rovněž k vedení pomůcek, ke zpracování a uchování dokumentů a informací souvisejících se služebním a pracovním poměrem a dalších dokumentů souvisejících s plněním úkolů, povinností a výkonem práv stanovených Policií ČR právními předpisy.

Tento rozkaz policejního prezidenta ukládá úkoly vedoucím a členům pracovních skupin, zřízených k zajištění zkušebního provozu systému ETR a jeho dalšího rozvoje, stanoví obsah uvedeného informačního systému a upravuje povinnosti jeho subjektů, kterými jsou výhradně organizační články a pracovníci Policie ČR. Jde tedy zcela jednoznačně o vnitřní pokyn povinného subjektu, který nijak neovlivňuje jeho činnost navenek, nemá žádný vliv na jeho činnost vůči osobám, které stojí mimo něj a nejsou mu nijak podřízeny. K uvedenému dále

povinný subjekt dodává, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu 4 As 20/2007-64 vyplývá, že vnitřní předpis ve veřejné správě představuje souhrnné označení pro akty abstraktní povahy, které slouží k uspořádání poměrů uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek nebo zařízení veřejné správy a jejichž vydání se opírá o právně zakotvený vztah podřízenosti k vydavateli aktu. Vydávání instrukcí (interních pokynů, směrnic, apod.) nadřízeným orgánem je tak pouhou realizací oprávnění řídit činnost podřízených a jejich plnění je zachováním právní povinnosti řídit se ve služební činnosti příkazy nadřízených. Interní instrukce tak jen konkretizují úkoly a povinnosti podřízených složek a pracovníků. Předmětem vnitřního předpisu mohou být různé skutečnosti, např. stanoveny interní toky informací nebo upraveny pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývající z působnosti úřadu jako provedení předpisu úřadu vyššího. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jsou jimi vázáni.

RPP č. 125/2008 plně a beze zbytku odpovídá definici vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu 4 As 20/2007-64. Tento interní akt řízení nijak neupravuje činnost povinného subjektu, jakožto orgánu veřejné moci, navenek, tj. vůči veřejnosti, nijak se nevztahuje na osoby stojící mimo hierarchii služební nadřízenosti a podřízenosti v rámci povinného subjektu. Neobsahuje žádné požadavky, které by nebyly explicitně vyjádřeny v právním předpisu a které by se jakkoli vztahovaly například na účastníky řízení vedeného povinným subjektem. Má výlučně organizační, metodický a řídicí charakter a směřuje výhradně dovnitř povinného subjektu.

V odůvodnění se povinný subjekt rovněž zabýval otázkou, zda je v daném případě omezení svobodného přístupu k informacím na základě § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. nejen možné, ale zároveň nezbytné. Připomněl, že podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod lze právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. RPP č. 125/2008 obsahuje údaje o postupu Policie ČR při odhalování a objasňování trestné činnosti, jejichž zveřejnění by bylo nepochybně způsobilo ohrožit plnění úkolů Policie ČR v dané oblasti, neboť by umožnilo odvodit obsah, rozsah a taktický charakter opatření přijímaných Policií ČR při řešení případů kriminality a dospěl k závěru, že omezení přístupu k požadovaným informacím je v daném případě plně odůvodněno nezbytným opatřením k ochraně veřejné bezpečnosti.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal odvolatel prostřednictvím České pošty, s. p., v Plzni (RR603944178CZ) dne 20. 1. 2014 odvolání, v němž namítá že:

„a) *Policie České republiky shromažďuje v tomto systému informace o osobách v rámci své věcné působnosti. Tímto způsobem nakládá s osobními údaji případně každého občana České republiky. Za této situace lze jistě mít za odůvodněné, aby subjekt údajů měl informaci o tom, v jakém rozsahu jsou údaje shromažďovány. Dále též*

o tom, jak jsou tyto osobní údaje chráněny proti neoprávněnému použití u povinného subjektu, případně státním zastupitelstvím, které má do trestního spisu přístup.

- b) Spisová služba vedená v rámci věcné působnosti Policie České republiky, má dle žadatele vždy dopad vůči třetím osobám. Neboť již samotným vedením jednotlivých spisů, vznikají oprávněným osobám práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.*
- c) Pokyny nadřízených pracovníků povinného subjektu mohou zcela jistě mít dopad na jednotlivé účastníky řízení.*
- d) Tvrzení povinného subjektu tom, že poskytnutí uvedených informací může způsobit poruchu v činnosti Policie České republiky, nejsou na místě. Neboť již v roce 2012, byl tento dokument poskytnut zpracovateli vědecké práce a to na Masarykově univerzitě v Brně. Žadatel se domnívá, že pokud mohl být tento dokument poskytnut zpracovateli předmětné vědecké práce, pak jistě nic nebrání tomu, aby mohl být poskytnut žadateli.“*

V závěru odvolání odvolatel uvádí, že rozhodnutí povinného subjektu lze považovat za zcela nedůvodné a tudíž i nezákonné, postupem povinného subjektu byl zkrácen na svém právu a žádá, aby nadřízený správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a povinnému orgánu nařídil poskytnutí požadovaných informací.

Povinný subjekt po obdržení odvolání proti vydanému rozhodnutí setrval na svém právním názoru. K námitce odvolatele pod bodem d) odvolání doplnil, že obsah odkazované bakalářské práce mu není znám, nicméně předmětný interní akt řízení však nebyl dosud zpřístupněn nikomu, kdo není oprávněn se s ním seznámit v rámci Policie ČR.

Odvolací orgán nejprve posoudil odvolání Mgr. L. H. z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu zjistil, že odvolání podal účastník řízení a jedná se tedy o odvolání přípustné. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 7. 1. 2014, odvolání proti rozhodnutí podal dne 20. 1. 2014 a je tedy včasné.

Odvolací orgán se dále zabýval odvoláním i celým spisovým materiálem, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy a dospěl k následujícímu závěru.

RPP č. 125/2008, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz informačního systému ETŘ a příloha k tomuto rozkazu s názvem „Zásady pro celoplošný zkušební provoz systému ETŘ“ obsahuje popis obsahu informačního systému a dat v něm uložených. Systém ETŘ je popisován jako informační systém provozovaný policií na základě právních předpisů (§ 2 odst. 1 písm. l), § 42d a § 42g zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů). Jeho účelem je zajištění výkonu spisové služby, dokumentování trestního, přestupkového a správního řízení na útvarech policie.

Systém slouží k vedení pomůcek (např. blokové řízení, evidence nalezených a zajištěných věcí, kniha předání a převzetí služby, kniha osob omezených na svobodě, protokol událostí, apod.), ke zpracování a uchování dokumentů a informací souvisejících se služebním a pracovním poměrem a dalších dokumentů souvisejících s plněním úkolů, povinností a výkonem práv stanovených policií právními předpisy.

Systém ETR umožňuje zejména vedení jednacích protokolů pro evidenci dokumentů týkajících se trestných činů, přestupků a ostatních dokumentů příslušného organizačního celku Policie ČR, dále kontrolní, řídicí a analytickou činnost. V systému jsou zpracovávány údaje a spisové materiály vzniklé z vlastní činnosti Policie ČR nebo jí doručené.

Rozkaz policejního prezidenta dále stanoví povinnosti správce systému, povinnosti provozovatelů, povinnosti pořizovatelských a vkladatelských pracovišť, povinnosti vedoucích pracovníků, podmínky provozování systému ETR, mezi něž patří zejména zajištění a dodržování zásad ochrany a bezpečnosti provozu systému ETR a zásad zálohování systému ETR, stanovených v bezpečnostní dokumentaci, aktualizace systému, opatření k zajištění ochrany systému ETR včetně ochrany osobních údajů, evidence přístupů, uschovací lhůty, prověřování a likvidace osobních údajů, pravidla zpracování osobních údajů příjemců a vztahy systému ETR k jiným informačním systémům.

Rozkaz policejního prezidenta upravuje provoz ETR jako interního informačního systému v podobě spisové služby a lze jej podle názoru odvolacího orgánu považovat za vnitřní pokyn ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Není rozhodující, jak je takový dokument označen (např. výlučně pro vnitřní potřebu, apod.), ale pouze to, zda informace v něm zařazené skutečně mají výlučně vnitřní povahu, tedy zda nijak nevypovídají o činnosti povinného subjektu navenek. Městský soud v Praze za akt mající výlučně vnitřní povahu posoudil výpis z elektronického systému spisové služby, jenž vypovídá o „pohybu“ dokumentů uvnitř povinného subjektu (rozsudek ze dne 10. 11. 2011 č.j. 11 Ca 337/2008-50). V tomto rozhodnutí se jednalo o elektronický systém spisové služby GINIS; ETR je obdobným elektronickým systémem. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 4 As 23/2013 uzavřel, že za informace týkající se výlučně vnitřních pokynů a personálních předpisů je třeba považovat např. organizační řád, spisový řád, skartační řád, docházkový systém, popř. další předpisy týkající se organizace a chodu „uvnitř“ úřadu. Dle soudu do tohoto vymezení spadá právě evidenční systém GINIS, m.j. zachycující pohyb dokumentů uvnitř povinného subjektu. Požadovaný výpis ze systému GINIS představuje informaci vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a „žalovaný nepochybil, pokud informaci (výpis ze systému GINIS) s poukazem na citované ustanovení žalobci neposkytl“. Uvedené skutečnosti se zcela vztahují i na obdobný elektronický systém Policie ČR, kterým je ETR.

U pojmu interní předpisy použitého ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., je nutné také rozlišovat, zda takovéto pokyny na základě právních

předpisů upravují postupy a činnosti povinného subjektu dotýkající se práv a právem chráněných zájmů či povinností třetích osob, tedy které určitým způsobem upravují jednání s veřejností a nepřímo tak ovlivňují uplatňování práv a povinností fyzických a právnických osob, či tento aspekt zcela postrádají. Dává možnost povinnému subjektu zvážit, zda poskytne požadované data či nikoli. Je nutné posoudit, zda požadované data mohou ovlivnit subjekty stojící mimo hierarchii služební nadřízenosti a podřízenosti.

Odvolací orgán s ohledem na výše uvedené skutečnosti vztahující se k předmětu žádosti o informace odvolatele je přesvědčen, že v případě shora uvedeného rozkazu policejního prezidenta, se jedná o výlučně interní pokyn nijak nezavazující vnější subjekty ani nezasahující do práv jednotlivých fyzických osob. Není vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů vyplývajících z působnosti úřadu jako provedení předpisů úřadu vyššího; mohou v nich být zakotveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jsou jimi vázáni (akty řízení).

Předmětný interní pokyn dle právního názoru odvolacího orgánu uvedené podmínky naplňuje, zavazuje pouze subjekty v rámci organizační struktury Policie ČR. Tento interní pokyn se netýká výkonu veřejné správy navenek a nemůže ovlivnit jiné subjekty, než ty, které jim z hlediska služební podřízenosti pod disciplinární odpovědností podléhají.

Povinný subjekt provedl správní uvážení v uvedeném smyslu a řádně je zdůvodnil. Z odůvodnění je tak jednoznačně zřejmé, proč k omezení práva přístupu k informacím přistoupil a že měl legitimní důvody, které vedly v konkrétních souvislostech k oprávněnému omezení práva na informace.

Odvolací orgán závěrem konstatuje, že se neztotožnil s námitkami odvolatele, ale přiklonil se k důvodům odmítnutí žádosti povinným subjektem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., rozhodnutí povinného subjektu považuje za správné, dostatečně odůvodněné, přezkoumatelné a proto rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Vypraveno dne 26. 2. 2014

Mgr. Klára Hořejší
ředitelka kanceláře ministra vnitra

5A 43 7 10 14

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

osobně: obálka:

Došlo dne: - 5 -05- 2014 (3)

..... krát příloh
kolky podpis

Vaše značka/Váš dopis ze dne

Městský soud v Praze
Hybernská 1006/18
Praha 1, 110 00

MINISTERSTVO VNITRA ČR odbor právní	
Došlo:	26 -05- 2014
Č. j.:
Přílohy:

Plzeň
01. 05. 2014

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

Žalobce:

Žalovaný: Ministerstvo vnitra České republiky, IČ: 00007064
Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí o odvolání, vydané Ministerstvem vnitra České republiky pod č. j. MV – 20414 – 2/KM - 2014, ze dne 26. února 2014

dvojmo

Soudní poplatek ve výši 3000,- Kč
bude uhrazen na výzvu soudu.

Přílohy:

- 1) fotokopie žádosti o poskytnutí informace, ze dne 20. 12. 2013
- 2) fotokopie rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia, o odmítnutí žádosti č. j. PPR – 4/ČJ – 2013 - 990740, ze dne 03. 01. 2014
- 3) fotokopie odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia, o odmítnutí žádosti č. j. PPR – 4/ČJ – 2013 - 990740, ze dne 03. 01.
- 4) fotokopie Rozhodnutí o odvolání, vydané Ministerstvem vnitra České republiky pod č. j. MV – 20414 – 2/KM - 2014, ze dne 26. února 2014

I.

Řízení před správním orgánem

Dne 20. 12. 2013 byla Policií České republiky, Policejnímu prezidiu ČR doručena žádost žalobce o poskytnutí rozkazu policejního prezidenta č. 222/2011, kterým se vydává spisový řád Policie České republiky a rozkazu policejního prezidenta č. 125/2008, kterým se zavádí zkušební provoz informačního systému ETR. Policie České republiky, Policejní prezidium ČR jako povinný subjekt rozhodl o částečném odmítnutí žádosti žalobce a to v rozsahu rozkazu policejního prezidenta č. 125/2008, kterým se zavádí zkušební provoz informačního systému ETR. V této věci Policie České republiky, Policejní prezidium ČR jako povinný subjekt vydala rozhodnutí pod č. j. PPR – 33559 – 4/ČJ - 2013 – 990740 a to dne 3. ledna 2014.

Dne 20. 01. 2014 podal žalobce proti tomuto vyřízení své žádosti odvolání, které bylo předáno Ministerstvu vnitra České republiky dne 07. 02. 2014. Ministerstvo vnitra České republiky jako odvolací orgán rozhodlo o odvolání žalobce, tak že odvolání zamítlo a rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia ČR, ze dne 3. 1. 2014 jako správné potvrdilo. V této věci Ministerstvo vnitra České republiky vydalo rozhodnutí pod č. j. MV – 20414 - 2/KM - 2014 a to dne 26. 02. 2014.

Rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky č. j. MV – 20414 – 2/KM - 2014, ze dne 26. února 2014, bylo žalobci doručeno dne 01. 03. 2014.

II.

Žalobní body

Žalovaný uvádí jako právní důvod, proč nebyly žalobci požadované informace poskytnuty a to s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Následkem tohoto nezákonného rozhodnutí byl žalobce neoprávněně zkrácen na svém ústavně zaručeném právu na informace. Proto se domáhá jeho zrušení v celém rozsahu. Nezákonost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce v následujícím:

1. Žalovaný ve svém odůvodnění rozhodnutí o odvolání sděluje žalovanému tyto informace o rozkazu policejního prezidenta: č. 125/2008, kterým se zavádí zkušební provoz informačního systému ETR a to:
 - a) V jakém rámci právních předpisů je provozován systém ETR.

et al. Uživatelská příručka ETŘ [online]. [Cit. 16. 2. 2012]. Dostupné z adresy: http://etrwiki.pcr.cz/doc/uzivatelska_prirucka_etr/uzivatelskaprirucka1.html, citováno z „Elektronický trestní spis: bakalářská práce, 2012, Brno, Masarykova univerzita Brno, Fakulta právnická, 45 l., 45 l., Vedoucí bakalářské práce JUDr. Bc. Libor Kyncl).

3. Žalovaný vykládá svou povinnost plynoucí mu ze zákona o svobodném přístupu k informacím zcela svévolně, neboť zákonodárce vyjádřil svou vůli zcela jinak. Zpřístupňovány nemají být informace o vnitřním chodu instituce, personální informace o jednotlivých zaměstnancích včetně souvisejících aktů interní povahy nikoli informace o způsobu plnění úkolů veřejné správy, které ovlivňují potenciálně každého občana. Blíže lze k tomuto použít argumentaci Úmluvou Rady Evropy o přístupu k oficiálním dokumentům. Žalobce je přesvědčen o tom, že pokud jsou obvykle rozkazy policejního prezidenta zveřejňovány, pak musí být zcela odůvodněné, aby předmětný rozkaz policejního prezidenta byl utajován.
4. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť rozhodnutí neobsahuje řádné odůvodnění, které by se přiléhavě, tedy co do myšlenkových konstrukcí racionálně logickým způsobem vypořádalo se všemi argumentačními tvrzeními uplatněnými žalobcem. Nejsou-li totiž zřejmé důvody toho kterého rozhodnutí, svědčí to o zřejmé libovůli v rozhodování, která není v právním státě (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky) akceptovatelná. Srovnej nálezn Ústavního soudu České republiky sp. zn. IV. ÚS 2468/11, ze dne 21. 1. 2014.

Pro shora uváděné důvody se žalobce domnívá, že postup povinného subjektu a dále žalovaného při rozhodování o jeho odvolání, je projevem libovůle a svévolného uplatňování práva.

Důkazy:

- 1) Usnesení Vlády České republiky č. 536, ze dne 14. 05. 2008.
- 2) <http://www.isvs.cz/elektronicke-trestni-rizeni-3-dil/>
- 3) <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Statni-zastupitelstvi-si-pochvaluji-elektronicke-spisy-Zrychluji-soudy-209211>
- 4) Dohoda o zpřístupnění informačního systému ETŘ mezi Policií České republiky a Nejvyšším státním zastupitelstvím (dále jen „dohoda“), která byla uzavřena v souladu s § 78 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, mezi Nejvyšším státním zastupitelstvím zastoupeným nejvyšší státní zástupkyní JUDr. Renatou Veseckou a Policií České republiky zastoupenou policejním prezidentem genmjr. Mgr. Oldřichem Martinů. Podepsána byla dne 23. srpna a 31. srpna 2010.
- 5) „Elektronický trestní spis: bakalářská práce, 2012, Brno, Masarykova univerzita Brno, Fakulta právnická, 45 l., Vedoucí bakalářské práce JUDr. Bc. Libor Kyncl.
- 5) „Elektronický trestní spis: bakalářská práce, 2012, Brno, Masarykova univerzita Brno, Fakulta právnická, 45 l., Vedoucí bakalářské práce JUDr. Bc. Libor Kyncl.
- 7) „ANALÝZA INFORMAČNÍHO SYSTÉMU POLICIE ČR A NÁVRHY NA ZLEPŠENÍ, bakalářská práce, 2011, Brno, Vysoké učení technické v Brně, Fakulta podnikatelská, 59 l., Vedoucí bakalářské práce Ing. PETR DÝDOWICZ, Ph.D.

- b) O tom, že předmětem systému je výkon spisové služby a dokumentování trestního, přestupkového a správního řízení.
- c) O okruhu povinností ukládaných vedoucím pracovníkům a pracovním skupinám, které byly zřízeny k zajištění provozu tohoto systému a jeho další rozvoj.
- d) O obsahu uvedeného informačního systému.
- e) O úpravě povinností jeho subjektů.

Žalobce se domnívá, že rozkaz policejního prezidenta: č. 125/2008, kterým se zavádí zkušební provoz informačního systému ETR, je sice akt interního řízení v rámci Policie České republiky, ale má dopad vně této instituce. Předmětný názor žalobce opírá o tyto skutečnosti:

- a) Policejní prezident Policie České republiky uzavřel s Nejvyšším státním zástupcem dohodu o zpřístupnění systému ETR státnímu zastupitelství. Tato dohoda obsahuje: „Po věcné stránce je předmětem dohody ze strany Policie ČR zpřístupňování dokumentů a údajů, které jsou jinak součástí originálu trestního spisu (tyto údaje jsou zpřístupňovány státním zástupcům pro plnění jejich úkolů), ze strany státního zastupitelství jsou do informačního systému vkládána rozhodnutí dozorových státních zástupců vydaná v průběhu trestního řízení a údaje o konečných rozhodnutích státních zástupců a soudů v trestním řízení. Obsahem dohody je dále úprava způsobu přístupu ke zmíněným dokumentům a údajům a přístupových oprávnění“. Uvedené informace žalobci poskytlo Nejvyšší státní zastupitelství ČR.
 - b) Do systému ETR se zapisuje též datum a čas podání obžaloby v každém jednotlivém případě a to ze strany státního zastupitelství.
 - c) Systém elektronického trestního řízení vychází z koncepce přijaté Vládou České republiky v usnesení č. 536, ze dne 14. Května 2008.
 - d) Informace ze systému ETR jsou předávány jiným členským státům v rámci Schengenského informačního systému.
 - e) Prostřednictvím systému ETR provádí příslušníci Policie České republiky lustrace v systémech. Systém „Evidence trestního řízení“ umožňuje provedení lustrace rovněž v centrálním registru řidičů. V centrálním registru řidičů jsou shromažďovány především informace o řidičských oprávněních a řidičských průkazech jednotlivých řidičů, čísla řidičských průkazů, evidenční karty řidičů apod. Lustrace v uvedeném registru se v systému „Evidence trestního řízení“ využívá zejména v souvislosti se spáchanými přestupky v dopravě. S centrálním registrem řidičů úzce souvisí, centrální registr vozidel. V centrálním registru vozidel jsou ukládány veškeré informace o vozidlech registrovaných v České republice. Systém „Evidence trestního řízení“ využívá centrálního registru vozidel rovněž zejména v souvislosti se spáchanými přestupky v dopravě, jakožto při prováděných pátracích akcích po odcizených vozidlech
- Elektronický trestní spis: bakalářská práce, 2012, Brno, Masarykova univerzita Brno, Fakulta právnická, 45 I. 24 I., Vedoucí bakalářské práce JUDr. Bc. Libor Kyncl).
- f) Každý občan má právo vědět jaké informace a kým jsou o něm vedeny s určením času, po který jsou tyto uchovávány.

2. Žalobce zjistil, že Policie České republiky poskytla rozkaz policejního prezidenta: č. 125/2008, kterým se zavádí zkušební provoz informačního systému ETR, nejméně dvěma zpracovateli vědecké práce. Jedná se o studenty Masarykovy univerzity v Brně, Fakulty právnické a to pana Dále byly informace o systému ETR zpřístupněny autorům a to:

- 8) FEJTL, J., KOLENOVSKÁ, L., PATSCHOVÁ, I. et al. Uživatelská příručka ETR [online]. [Cit. 16. 2. 2012]. Dostupné z elektronického zdroje: http://etrwiki.pcr.cz/_doc/uzivatelska_prirucka_etr/uzivatelskaprirucka1.html.
- 9) Spis Nejvyššího státního zastupitelství sp. zn. SIN 5/2014, vedený k žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 sb., o svobodném přístupu k informacím.
- 10) Výpověď zpracovatelů vědeckých prací a dále vedoucích vědeckých prací, uvedených pod bodem č. 5 až 7, návrhu na provedení dokazování.
- 11) Výpověď osob uváděných pod bodem č. 8 návrhu na provádění dokazování.

III.

Návrh výroku rozsudku

Žalobce výše uvedených důvodů navrhuje, aby soud vydal následující rozsudek:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky pod č. j. MV – 20414 – 2/KM - 2014, ze dne 26. února 2014, se ruší.
- II. Rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia ČR pod č. j. PPR – 33559 – 4/ČJ -2013 - 990740, ze dne 3. ledna 2014, se ruší.
- III. Žalovaný je povinen žalobci nahradit náklady řízení a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Soud nařizuje Policii České republiky, Policejnímu prezidiu ČR, aby poskytla požadované informace žadateli a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01ZDPDS
první identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 72196-3/P-2014

Praha 16. června 2014
Počet listů: 3

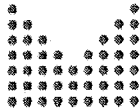
Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

K č.j.: 5A 73/2014

Žalobce .

**Žalovaný : Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3
adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra
nám. Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4**

**Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.2.2014 č.j. MV-20414-2/KM-2014-
-vyjádření žalovaného**

I.

Žalobce se žalobou podanou u nadepsaného soudu domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26.2.2014 č.j. MV-20414-2/KM/2014 a rozhodnutí Policie ČR Policejního prezidia ČR ze dne 3.1.2014 č.j. PPR-33559-4/ČJ-2013-990740.

Dále žalobce požaduje, aby soud uložil Policii ČR Policejnímu prezidiu ČR, aby poskytla do 3 dnů od právní moci rozsudku žalobci požadované informace a ve stejné lhůtě požaduje na žalovaném uhradit náklady řízení.

K žalobnímu návrhu podává žalovaný následující vyjádření.

II.

Žalovaný odkazuje na obsah spisů odvolacího orgánu a povinného subjektu a odůvodnění předmětných rozhodnutí, v nichž je podrobně popsán průběh vyřizování žádosti o informace podané žalobcem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ).

Žalobce se ve své žádosti dle InfZ, která byla povinnému subjektu doručena dne 20.12.2013, domáhal poskytnutí závazného pokynu policejního prezidenta č. 222/2011 Sb., kterým se vydává spisový řád Policie České republiky a rozkazu policejního prezidenta č. 125/2008, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz informačního systému ETR (dále jen RPP č. 125/2008).

Zatímco ohledně prvního uvedeného interního aktu řízení bylo žalobci povinným subjektem vyhověno, ohledně druhého uvedeného interního aktu řízení povinný subjekt vydal dne 3. ledna 2014 pod č.j. PPR-33559-4/ČJ-2013-990740 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání.

Žalovaný, jako věcně příslušný nadřízený odvolací orgán, odvolání zamítl a rozhodnutí Policie ČR Policejního prezidia ČR ze dne 3. ledna 2014 č.j. PPR-33559-4/ČJ-2013-990740 potvrdil svým rozhodnutím ze dne 26.2.2014 č.j. MV-20414-2/KM/2014 jako správné.

III.

Žalobce ve svém žalobním návrhu sice připouští, že RPP č. 125/2008 je interním aktem řízení v rámci Policie České republiky, avšak tvrdí, že tento interní akt řízení

má dopad vně uvedené instituce. Tento svůj názor opírá o skutečnosti uvedené v části II. žalobního návrhu pod písmeny a) až f).

Dle názoru žalobce, uvedeného pod písmeny a) a b), je dopad RPP č. 125/2008 vně Policie ČR spatřován v té skutečnosti, že policejní prezident uzavřel s nejvyšším státním zástupcem dohodu o zpřístupnění informačního systému ETR a tato dohoda umožňuje státním zástupcům vkládat do informačního systému ETR údaje. K této skutečnosti uvádíme, že předmětná dohoda nemění nic na charakteru RPP č. 125/2008 jakožto interního aktu řízení, směřujícího výhradně dovnitř povinného subjektu, neboť se týká výlučně užívání informačního systému ETR v rámci součinnosti orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů podle zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Podle tvrzení uvedeného pod písmenem c) žalobce dále shledává dopad RPP č. 125/2008 vně Policie ČR v tom, že zavedení systému elektronického trestního řízení vychází z koncepce přijaté vládou České republiky usnesením č. 536 ze dne 14. května 2008. Žalovaný nespatřuje žádnou souvislost mezi uvedeným usnesením vlády České republiky a charakterem RPP č. 125/2008, jakožto interního aktu řízení, směřujícího výhradně dovnitř povinného subjektu.

Pod písmenem d) žalobce uvádí, že považuje za dopad RPP č. 125/2008 vně Policie ČR tu skutečnost, že informace ze systému ETR jsou předávány jiným státům v rámci Schengenského informačního systému. Systém ETR skutečně poskytuje určenou část údajů jinému informačnímu systému, který je Policí ČR provozován za účelem zajišťování výkonu mezinárodní policejní spolupráce. Zastáváme však názor, že tato skutečnost nijak nezpochybuje charakter RPP č. 125/2008, jakožto interního aktu řízení směřujícího výhradně dovnitř povinného subjektu, neboť vypovídá o konkrétním využití informačního systému ETR při zprostředkování, zabezpečování a koordinaci vyřizování požadavků na operativní spolupráci státních orgánů podílejících se na prosazování práva a nikoli o konkrétních úkolech uložených útvarům Policie ČR, jejich organizačním článkům a jednotlivým příslušníkům a zaměstnancům Policie ČR prostřednictvím RPP č. 125/2008 v souvislosti s celoplošným zkušebním provozem informačního systému ETR.

Podle tvrzení uvedeného pod písmenem e) žalobce považuje za dopad RPP č. 125/2008 vně Policie ČR rovněž skutečnost, že příslušníci Policie ČR prostřednictvím systému ETR provádějí lustrace v jiných informačních systémech, například v centrálním registru řidičů. Prostřednictvím systému ETR je skutečně možný přístup pro využití údajů z jiných informačních systémů, včetně centrálního registru řidičů. Ani tato skutečnost nijak nezpochybuje charakter RPP č. 125/2008 jakožto interního aktu řízení směřujícího výhradně dovnitř povinného subjektu, neboť opět vypovídá o konkrétní funkci informačního systému ETR a nikoli o konkrétních opatřeních,

přijatých prostřednictvím RPP č. 125/2008 v souvislosti s celoplošným zkušebním provozem informačního systému ETR.

Tvrzením uvedeným pod písmenem f) se žalobce odvolává na právo každého občana vědět, jaké informace a kým jsou o něm vedeny, s určením času, po který jsou uchovávány. Žalovaný toto právo nijak nezpochybňuje a uvádí, že toto právo je konkrétně zajištěno například ustanovením § 83 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

IV.

Žalobce ve svém žalobním návrhu uvádí, že Policie ČR poskytla RPP č. 125/2008 nejméně dvěma zpracovatelům vědecké práce, konkrétně studentům Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, a že zpřístupnila údaje o systému ETR dalším autorům. Žalovaný k tomu uvádí, že nikdy nebyl RPP č. 125/2008 zveřejněn na základě žádosti dle InfZ. Obsah žalobcem uváděných vědeckých prací není žalovanému znám, a nemůže proto posoudit, zda jejich autoři disponovali RPP č. 125/2008, či nikoli. Z informací veřejně dostupných na internetu nicméně vyplývá, že například v bakalářské práci „Elektronický trestní spis“ studenta Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, ročník 2011/2012, na niž se žalobce mimo jiné odvolává, RPP č. 125/2008 nefiguruje v seznamu použité literatury a zdrojů.

Žalobce dále označuje postup povinného subjektu v předmětné věci za svévolný, neboť podle jeho názoru informace o způsobu plnění úkolů veřejné správy, které ovlivňují potenciálně každého občana, včetně souvisejících interních aktů řízení, mají být zveřejňovány.

K této argumentaci žalobce i nadále žalovaný setrvává na svém názoru, že RPP č. 125/2008 je vnitřním pokynem ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ a odvolává se na čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, který je citován v rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 3. ledna 2014, ve kterém je uvedeno, že právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Jestliže RPP č. 125/2008 obsahuje údaje o postupu Policie ČR při zpracování informací nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřujících ke zjištění jeho pachatele, tj. jedná se o údaje, které by mohly být zneužity pachateli trestných činů tak, aby jim přizpůsobili své jednání a eliminovali tak účinnost opatření policie při předcházení trestné činnosti, jejím vyhledávání, odhalování a stíhání, pak omezení

svobodného přístupu k informacím je plně odůvodněno nezbytným opatřením k ochraně veřejné bezpečnosti.

Žalobce rovněž vyjadřuje přesvědčení, že rozkazy policejního prezidenta jsou obvykle zveřejňovány.

Konstatujeme, že rozkazem policejního prezidenta se například vydávají organizační řády a vzorové systemizace služebních a pracovních míst, zřizují komise a další kolektivní orgány, stanoví časově omezené úkoly nebo opatření, ukládají úkoly jednotlivým pracovníkům nebo pracovištím. Předmětné rozkazy mají převážně charakter vnitřních pokynů ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, a proto obvykle zveřejňovány nejsou.

V závěru svého žalobního návrhu žalobce tvrdí, že rozhodnutí povinného subjektu je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje řádné odůvodnění, které by se přiléhavě, tedy co do myšlenkových konstrukcí, racionálně logickým způsobem vypořádalo se všemi argumentačními tvrzeními uplatněnými žalobcem.

S tímto tvrzením žalobce žalovaný nesouhlasí a pokazuje jak na obsah rozhodnutí vydaného povinným subjektem, tak i na rozhodnutí žalovaného.

V.

Na základě výše uvedeného žalované Ministerstvo vnitra navrhuje, aby soud žalobu zamítl v celém rozsahu.

Cestou poštovní přepravy zasíláme soudu originál písemností vedených pod č.j. MV-20414-2/KM/2014 a PPR-33559-4/ČJ-2013-990740.

Žalovaný závěrem uvádí, že RPP č. 125/2008 je v současné době již neplatný, neboť byl zrušen pokynem policejního prezidenta č. 66/2014, o informačním systému ETR, který nabyl účinnosti dnem 1. dubna 2014.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky